

Urszula Tomasik
Sekretarz DTN

Sprawozdanie z działalności Drohiczyńskiego Towarzystwa Naukowego

Report on the activities of the Drohiczyn Learned Society

DTN

Drohiczyńskie Towarzystwo Naukowe to organizacja, której początki sięgają 2004 roku. Powstała, aby przez swoją działalność aktywizować i organizować środowisko naukowe w Drohiczyźnie i regionie nadbużańskim.

Pierwsze Walne Zgromadzenie Towarzystwa miało miejsce w dniu 15 grudnia 2006 roku, w Wyższym Seminarium Duchownym w Drohiczyźnie. Podczas Zgromadzenia wybrano Zarząd i zaproponowano skład Rady Naukowej i innych wymaganych przepisami komisji, oraz przedstawiono propozycję statutu. *Honorowym Prezydentem* Towarzystwa został J. E. Ks. dr Antoni Pacyfik Dydycz biskup drohiczyński.

Obecnie w skład Zarządu Towarzystwa wchodzi:

- ks. prof. dr hab. **Edward Jarmoch** – Prezydent – kieruje pracami walnego zgromadzenia i zarządu, przewodniczy Komitetom Międzynarodowych i Konferencji Naukowych;

- dr **Andrzej Wawrzyniec Świdorski** – Kanclerz – koordynuje pracę sekcji, przewodniczy Komitetowi Wydawniczemu;
- dr **Izabela Aldona Trzpil** – Członek Zarządu – przewodniczy Sekcji Organizacji i Realizacji Projektów;
- lic. **Urszula Tomasik** – Sekretarz – archiwizuje prace walnego zgromadzenia i zarządu, przewodniczy Sekcji Administracyjnej;
- prof. dr hab. **Jan Dębowski** – Członek Zarządu – przewodniczy Sekcji Nauki;
- prof. dr hab. **Robert T. Ptaszek** – Członek Zarządu – przewodniczy Sekcji Promocji Medialnej;
- mgr inż. **Adam Lorens** – Członek Zarządu - przewodniczy Sekcji Edukacji;
- dr inż. **Joanna Maria Grabińska** – przewodniczy Sekcji Finansów.

W Komisji Rewizyjnej zasiadają: ks. prof. dr hab. **Tadeusz Syczewski**, ks. dr **Zbigniew Rostkowski**, prof. dr hab. **Krystyna Nader-Stefaniak**. Sąd Koleżeński tworzą: prof. dr hab. **Anna Latawiec**, prof. dr hab. **Ryszard Rosa**, mgr **Joanna Niemirska**.

Towarzystwo propaguje wartości wynikające z wielokulturowej tradycji tego regionu, a także tworzy intelektualne zaplecze dla przyszłych badań naukowych dotyczących wielokulturowych tradycji Drohiczyzna i województw: podlaskiego, lubelskiego oraz mazowieckiego.

Do głównych zadań Towarzystwa należy:

- wspieranie twórczości naukowej, literackiej i artystycznej związanej z wielokulturową tradycją tych regionów oraz umacnianie więzi chrześcijańskich środowisk: naukowych, artystycznych i inteligentnych.

Działając w środowisku wielu przenikających się kultur Drohiczyńskie Towarzystwo Naukowe oddziałuje na społeczność lokalną w duchu poszanowania każdego człowieka niezależnie od jego pochodzenia, wykształcenia i postawy wobec religii.

Najważniejsze formy działalności Towarzystwa to:

- organizowanie działalności naukowej i oświatowej: konferencji, zjazdów, spotkań, odczytów;
- wydawanie własnych publikacji i czasopism;
- opracowywanie analiz i ekspertyz dotyczących: edukacji środowiskowej, bezpieczeństwa człowieka, ekologii, ze szczególnym uwzględnieniem wielokulturowej tradycji;
- pomoc w prowadzeniu regionalnej działalności naukowej oraz dbanie o miejsca pamięci narodowej;

- nawiązywanie współpracy z innymi towarzystwami naukowymi;
- gromadzenie zbiorów bibliotecznych i archiwizowanie materiałów związanych z działalnością statutową Towarzystwa;
- przyznawanie nagród: instytucjom, wybitnym uczonym, twórcom literackim, artystom i autorom prac naukowych za realizację wartości, które wynikają z wielokulturowych tradycji;
- prowadzenie działalności edukacyjnej na poziomie: średnim, wyższym, podyplomowym w Collegium Nobilium.

Zebrania Zarządu DTN odbywają się, co najmniej raz na kwartał, a jeśli sytuacja wymaga, częściej. W 2008 r. odbyło się 5 spotkań, w 2009 – 7, w 2010 – 5, w 2011 – 7, w 2012 – 5.

Podsumowanie całorocznej działalności Towarzystwa odbywa się podczas Walnego Zgromadzenia. Walne Zgromadzenie jest najwyższą władzą Towarzystwa, uczestniczą w nim wszyscy członkowie.

W 2008 roku podczas Walnego Zgromadzenia postanowiono ufundować nagrodę naukową za najlepszą pracę magisterską. Do tej pory przyznano cztery nagrody naukowe:

- ks. mgr Mariusz Szymanik, absolwent Wyższego Seminarium w Drohiczynie za pracę pt. *Wpływ środków społecznego przekazu na moralność życia społecznego w świetle posoborowego nauczania kościoła* (2009 r.);
- ks. mgr Paweł Badura absolwent WSD za pracę pt. *Rekolekcje w nauczaniu i praktyce kaznodziejskiej błogosławionego Ignacego Kłopotowskiego* – napisaną pod kierunkiem ks. dr Dariusza Kujawy (2010 r.);
- ks. mgr Marcin Szymanik absolwent WSD za pracę pt. *Teologia święceń i prezbiteratu w świetle „De ordinatione” z 1990 r.*, napisaną pod kierunkiem prof. dr hab. Tadeusza Syczewskiego (2011 r.);
- ks. mgr Piotr Jarosiewicz absolwent WSD za pracę pt. *Rola adoracji eucharystycznej w życiu moralnym chrześcijanina*, napisaną pod kierunkiem ks. dr Sławomira Mazura (2012 r.).

Artykuły autorów tych prac można znaleźć w wydawanym przez Towarzystwo piśmie: *Drohiczyński Przegląd Naukowy: Wielokulturowe Studia Drohiczyńskiego Towarzystwa Naukowego*.

Pierwszy numer *Przeglądu* został zaprezentowany podczas I Sympozjum Naukowego *Wielokulturowość w nauczaniu Jana Pawła II*, zorganizowanego przez Towarzystwo w Drohiczynie 9 czerwca 2009 roku.

Biskup Drohiczyński ks. Antoni Pacyfik Dydycz skierował te oto słowa do zebranych: *Wyrażam radość z faktu, że to naukowe spotkanie, poświęcone wielokulturowości może dać okazję do pogłębionej refleksji nad*

kulturową tematyką, zwłaszcza, że naszym jakby przewodnikiem w tej wędrówce po różnych, czy też wśród różnych kultur, jest Jan Paweł II (...). On to swoje nauczanie w roku 1999, również w Drohiczynie, poświęcił przypomnieniu prawdy o tym, że Bóg jest Miłością; Miłością, która się ofiaruje, która się daje człowiekowi.(...) Taki człowiek staje się twórcą kultury i jej użytkownikiem, otwartym na innych. A jego kultura stanie się podobna do gościnnego domu podlaskiego, otwarta dla innych (...).

Fot. 1. Jubileusz 70-lecia prof. dr. hab. Iwana Akińczycza z Uniwersytetu Państwowego w Brześciu, podczas VI Międzynarodowej Konferencji Naukowej w Drohiczynie

„Cóż wiesz o pięknie...? Kształtem jest Miłości”. Norwid przypomina początki i przeznaczenie każdego zjawiska kulturowego. Do tego nawiązał Jan Paweł II, przemawiając do polskich twórców w roku 1987 w kościele św. Krzyża, zachęcając: „aby wasze dzieła służyły ludziom. Służyły społeczeństwu. Aby znajdowały odbiór. Aby budziły autentyczne głody ducha ludzkiego, zaspokajając je. Abyście znajdowali poszanowanie i wdzięczność ze strony tych, którym pragniecie służyć”.

I takie jest moje życzenie dla nas tu zebranych i dla owoców naszej pracy. Ufam wreszcie, że powstający Drohiczyński Przegląd Naukowy stanie się na kolejne wieki zwiastunem i promotorem najpiękniejszych owoców

ze świata kultury, wyrastających na ewangelicznym podłożu, odkrytym w naszych czasach kolejny raz dzięki obecności i nauczaniu Jana Pawła II¹.

Od tego czasu, co roku wydawane są kolejne numery *Drohiczyńskiego Przeglądu Naukowego*: w 2010 nr 2; w 2011 nr 3; 2012 nr 4, a w tym roku jubileuszowy nr 5. Jest to wydawnictwo o zasięgu ogólnopolskim. Publikowane w nim artykuły obejmują bardzo szeroką tematykę wielokulturową, dotyczącą wielu dziedzin i dyscyplin naukowych oraz tematów związanych z historią i współczesnością terenów nadbużańskich. Wszystkie artykuły są recenzowane, a od września 2012 roku pismo znajduje się na liście czasopism punktowanych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Nowa seria wydawnicza

Drohiczyńskie Towarzystwo Naukowe oraz Kuria Diecezjalna w Drohiczynie zainicjowały nową serię wydawniczą Zatytułowaną: *Biblioteka Drohiczyńska*.

Serię rozpoczął tom zatytułowany „*Wy jesteście moim listem...*”. *Listy Pasterskie 1994-2009*, będący zbiorem listów pasterskich ks. Bpa Antoniego Pacyfika Dydycza. Zawarte w tej obszernej (liczącej 968 stron) publikacji wypowiedzi ks. Bpa, przypominają ważne wydarzenia w Diecezji Drohiczyńskiej oraz w polskim Kościele. Książka jest pierwszą pozycją, której najważniejszym zadaniem ma być *promocja dziedzictwa Podlasia i Mazowsza oraz całej Polski*.

Do końca roku 2012 w serii Biblioteki Drohiczyńskiej zostały opublikowane następujące pozycje:

- Tom I. Ks. Bp Antoni Pacyfik Dydycz OFM Cap, *Wy jesteście moim listem... Listy Pasterskie 1994-2009*, Drohiczyn 2010;
- Tom II. Ks. Jarosław Przeździecki, ks. Tadeusz Syczewski, ks. Sławomir Mazur (red.), *Ojcowie Kościoła w trosce o życie duchowe człowieka*, Drohiczyn 2010;
- Tom III Ks. Sławomir Mazur, Ks. Mirosław Łaziuk (red.), „*Dziękujmy Panu, bo jest dobry*” *Dzień Podlasia. Dziesiąta rocznica Wizyty Apostolskiej Jana Pawła II w Drohiczynie*, Drohiczyn 2010;
- Tom IV. Ks. E. Darmoch, Ks. W. Zdaniewicz (red.), *Postawy religijno-społeczne katolików Diecezji Drohiczyńskiej*;

---

¹ „Od kultury do wielokulturowości” ks. Antoni P. Dydycz Biskup Drohiczyński, Drohiczyn, 10.VI.2009.

- Tom V. Ks. Paweł Rytel-Andrianik, *Sanktuarium i parafia Trójcy Przenajświętszej i św. Anny w Prostyni*, Drohiczyn-Rzym-Oksford 2010 (wydanie drugie – 2011);
- Tom VI. Ks. Bp Antoni Pacyfik Dydycz OFM Cap, *Musimy siać...Homilie 1994-2000*;
- Tom VII. Edward Kopówka, Ks. Paweł Rytel-Andrianik, *Dam im imię na wieki (Iż 56,5): Polacy z okolic Treblinki ratujący Żydów*, Oksford-Treblinka 2011;
- Tom VIII. Ks. Sławomir Mazur (red.), Ks. Tadeusz Syczewski (red.), *Sługa Boży Biskup Zygmunt Łoziński. W trosce o Kościół i Ojczyznę*, Drohiczyn 2011;
- Tom IX. Ks. Bp Antoni Pacyfik Dydycz OFM Cap, *Miłość Chrystusa przynagła nas...(2 Kor 5,14). Homilie 2001*, Drohiczyn 2012;
- Tom X. ks. Eugeniusz Beszta-Borowski, *Dzieje parafii katolickie Narodzenia Najświętszej Maryi Panny i św. Mikołaja w Bielsku Podlaskim*, Drohiczyn 2012;
- Tom XI. Ks. Zbigniew Rostkowski, *Życie i działalność ks. Eugeniusza Zbigniewa Beszty-Borowskiego (1931-2010)*, Drohiczyn 2012;
- Tom XII. Fr. Paweł Rytel-Andrianik, *From the Bread of Angels to the Food of Immortality. Manna in Wis 16:20-23; 19:21*, Jerusalem-Oxford 2012;
- Tom XIII. Tomasz Jaszczolt, *Ostrożańska Śliczna Pani. 25-lecie koronacji Obrazu Matki Bożej*, Ostrożany 2012;
- Tom XIV. Ks. Jarosław Rzymiski, Ks. Tadeusz Syczewski (red.), *W trosce o communio*, Drohiczyn 2012;
- Tom XV. Ks. Bp Antoni Pacyfik Dydycz OFM Cap., *Czuwajcie... Homilie 2002-2007*, Drohiczyn 2012;
- Tom XVI. Ks. Bp Antoni Pacyfik Dydycz OFM Cap., „*Gdzie jesteś?*” (Rdz 3,9) *Homilie 2008-2012*, Drohiczyn 2013;
- Tom XVII. Ks. Edward Jarmoch (red.), „*Idąc na cały świat*”, Drohiczyn 2013;

W planach redakcji są kolejne tomy dotyczące m.in. historii i kultury najważniejszych zakątków Podlasia i Mazowsza, opracowane na podstawie nieznanych dotąd dokumentów z archiwów z Białorusi, Litwy, Watykanu i Izraela.

Nagroda im. Jana Pawła II (John Paul II Prize)

O wcześniejszych nominowanych do Nagrody pisaliśmy w nr 1 Przeglądu. A o to jak przedstawia się lista osób i instytucji, które otrzymały Nagrodę za realizację wartości, które wynikają z wielokulturowej tradycji w kolejnych latach. Medal przyznaje Kapituła Nagrody im. Jana Pawła II.

Fot. 2. Medal – Nagroda im. Jana Pawła II

Autor: Marian Gardziński, rzeźbiarz, malarz, pedagog, w latach 1971-2006 starszy wykładowca w Katedrze Edukacji Artystycznej Instytutu Pedagogiki Akademii Podlaskiej w Siedlcach.

Laureaci Nagrody im. Jana Pawła II w roku 2010

Ks. prof. dr hab. Józef Dołęga

LAUDACJA

Józef Marceლი Dołęga (ur. 26.04.1940 r.) w roku 1965 rozpoczął studia na specjalizacji filozofii przyrody Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Studia te ukończył w 1969 roku, pisząc pracę magisterską pod kierunkiem prof. dr hab. Kazimierza Kłósaka pt.: *Teoria kreacjonistycznych początków duszy ludzkiej a współczesny ewolucjonizm*, W tym samym roku został przyjęty na kurs i na seminarium doktoranckie u prof. K. Kłósaka, pod którego kierunkiem napisał rozprawę doktorską pt.: *Implikacje filozoficzne naukowego ujęcia zagadnienia pochodzenia mowy ludzkiej*.

J. M. Dołęga został zatrudniony w Wyższym Seminarium Duchownym w Łomży w 1970 roku, a na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej ATK

w Katedrze Filozofii Przyrody na pełnym etacie w 1973 roku (asystent woltariusz 1970-1973, asystent 1973-1976, adiunkt 1976-1987, docent 1987-1993, prof. nadzw. ATK od 1993 roku, profesor zwyczajny od 2005 roku), ponadto prowadzi wykłady i seminarium magisterskie w Wyższym seminarium Duchownym w Ełku, w Uniwersytecie w Białymstoku, seminarium licencjackie w Wszechnicy Mazurskiej oraz konwersatorium w Instytucie Filozofii UW.

Fot. 3. Laureat Nagrody im. Jana Pawła II z 2010 roku, ks. prof. dr hab. Józef M. Dołęga

W dniu 19 czerwca 1986 roku odbyło się kolokwium habilitacyjne J. M. Dołęgi na podstawie dorobku naukowego z lat 1975-1986 i pracy habilitacyjnej pt. *Stosunek ruchu do materii w ujęciu klasycznej filozofii przyrody*. Od roku 1987 docent ATK, a od 1993 profesor nadzwyczajny ATK; 18 listopad 2002 profesor nauk humanistycznych od 1 lipca 2005 r. profesor zwyczajny.

J. M. Dołęga realizował i pełni następujące funkcje organizacyjne:

- 1975-1989 współpracownik Redakcji „Biuletynu Informacyjnego ATK”;
- 1978-1981 członek Senackiej Komisji Bibliograficznej ATK;
- 1970-1987 współorganizator Kursów Duszpasterskich w ATK;
- od 1992 kierownik Katedry Filozofii Ekologii;

- od 1988 członek Komitetu Redakcyjnego *Studia Philosophiae Christianae*;
- 1988-1990 pełnomocnik Rektora d/s Studenckiego Hufca Pracy;
- 1990-1993 prodziekan Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej;
- 1993-1996 dziekan Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej;
- 1996-2000 członek Senackiej Komisji Wydawniczej ATK;
- 1999-2002-2005 członek Senatu ATK;
- 1999-31.03.2007 członek Komitetu Naukowego „Człowiek i Środowisko” przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk;
- 02.12.1999-2002 dziekan Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego;
- od sierpnia 2000 konsultor Komisji Nauki Wiary Episkopatu Polski – Sekcja Filozoficzna;
- od sierpnia 2001-2005 konsultor Komisji Nauki Konferencji Episkopatu Polski;
- od września 2000 członek Rady Programowej Ośrodka Informacji o Informacji Ekologicznej Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- od 01 października 2000 Kierownik Podyplomowego Studium Ekologii Człowieka i Edukacji Ekologicznej UKSW;
- 2002-2005 dziekan drugiej kadencji Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego;
- od 2000 roku Redaktor naczelny rocznika: *Studia Ecologiae et Bioethicae*;
- od 1 marca 2005 roku członek Rady Naukowej Porozumienia Zielone Płuca Polski;
- od 01 listopada 2005 do 30 września 2008 roku – dyrektor Instytutu Ekologii i Bioetyki WFCh UKSW w Warszawie;
- od 01 września 2005 – kierownik Studiów Niestacjonarnych Instytutu Ekologii i Bioetyki UKSW w Warszawie;
- 10 października 2006 – otrzymał Odznakę Honorową za Zasługi dla Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej – Minister Środowiska, prof. dr hab. Jan Szyszko;
- 6 listopada 2006 – odznaczony został złotym krzyżem zasługi – przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego;
- od września 2007 roku członek Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN;

- od października 2008 do września 2009 pełnomocnik dziekana Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej do kierowania studiami niestacjonarnymi w Instytucie Ekologii i Bioetyki.

Główne kierunki badań naukowych J. M. Dołęgi koncentrują się wokół następujących dyscyplin naukowych: filozofii przyrody, antropologii filozoficznej, teorii poznania, sozologii i ekofilozofii. We wszystkich tych naukach ważne miejsce zajmuje problematyka metateoretyczna potrzebna do wypracowania statusu epistemologicznego i metodologicznego każdej nauki środowiskowej, a zwłaszcza sozologii i ekofilozofii, jako nowych nauk XXI wieku. Ponadto problematyka merytoryczna koncentruje się wokół zagadnień struktury bytu materialnego, właściwości środowiska społeczno-przyrodniczego, zagadnień antropologicznych, aksjologicznych i edukacyjnych w ekofilozofii oraz filozofii zrównoważonego rozwoju.

Andrzej W. Świdorski

Mgr inż. Wojciech Jery Borzym – burmistrz Drohiczyzna

LAUDACJA

Urodzony 24 lutego 1965 roku w Drohiczynie. Studiował w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie Jest absolwentem dwóch wydziałów: zootechnicznego i ekonomicznego. Ponadto ukończył podyplomowe studia z zakresu informatyki na Politechnice Białostockiej.

Żonaty, ma córkę i syna. Prowadzi własne gospodarstwo rolne o profilu produkcji roślinnej. Od 1995 roku pracował w Ośrodku Doradztwa Rolniczego. W 2001 roku został po raz pierwszy wybrany burmistrzem Drohiczyzna. Funkcję tę pełni do dziś angażując się w realizację wielu projektów, które służą rozwojowi miasta i regionu. Pełni funkcję prezesa Podlaskiego Stowarzyszenia Gmin. Projekt powstał z potrzeby opracowania dla podlaskich gmin nadbużańskich kompleksowego planu rozwoju regionalnego i utworzenia Lokalnej Grupy Działania „Tygiel Doliny Bugu”. Dokończył budowę hali sportowej przy Zespole Szkół w Drohiczynie oraz współrealizował obchody roku generała Andersa. Co roku promuje miasto organizując Dni Drohiczyzna.

Pani Halina Krakówko – poetka

LAUDACJA

Halina Krakówko z domu Kurpeta urodziła się 3 sierpnia 1942 r. Ukończyła Szkołę Rachunkowości Rolnej i zdobyła kwalifikację głównej księgowej. Przez 9 lat pracowała w Związku Kółek Rolniczych w Siemiatyczach. Od najmłodszych lat porywała ją poezja i teatr. Z ogromnym zaangażowaniem przemawiała w imieniu młodzieży do Prymasa Tysiąclecia, który był obecny w Drohiczyźnie podczas uroczystości Milenium Chrztu Polski. Matka trójki dzieci. Pisać zaczęła od 1979 r. Ze swoją poezją występowała w wielu miejscach naszej diecezji podczas uroczystości kościelnych i patriotycznych oraz w domach kultury.

Jej wiersze mają w sobie ogromny ładunek emocjonalny. W tym sensie stanowią poezję kobiecego serca. Główne treści, które w swoich utworach porusza, to miłość do Matki. Matki, którą ją urodziła i ukształtowała duchowo, Matki Bożej, której opieki tylekroć doznała, Matki – Ziemi – roli, którą ukochała, Matki – Małej Ojczyzny, jaką dla Niej zawsze jest Drohiczyńska Ziemia.

O swoich wierszach mówi: *Piszę je sercem, łzą spływającą po policzkach, tęsknotą, bólem i odrobiną radości. Piszę to, co czuję, prostymi słowami.* W jej poezji, jak w lustrze, odbija się wszystko, co przeżyła, czym się cieszy, czego żałuje, czym się zachwyca i czego się wstydzi.

W jej wierszach widać dom rodzinny w małej wiosce Miłkowice Paszki, trójkę rodzeństwa, kochających rodziców, głęboko religijnych, pracowitych. Jest echo pracy na roli przy boku ojca, ból po stracie Matki. Ciekawa jest droga poetyckiego powołania, tym bardziej, że spełniana w warunkach więzi z ziemią, łącząca w sobie uparte przebijanie się ku światłu, żeby na podobieństwo ludowego artysty przedstawiać swoje fascynacje światem surowym i pięknym, prostym i uczciwym a zarazem mającym także chwile głębokiej zadumy nad zachodzącymi przemianami nie zawsze w duchu rodzimych tradycji. To interesujące wczuć się w pisane żywym słowem doznania człowieka, który nie wstydzi się swoich związków z ziemią, z kulturą ojczyzną, z wiarą przodków.

W poezji Pani Haliny, mniejsza o to czy komuś nie odpowiada tzw. warsztatowa zwyczajność, dostrzegamy jakże autentyczne wyznanie miłości do życia na wsi. Poetka z wielką pasją wypowiada swój zachwyt do uroków ojczystej przyrody, zwyczajów panujących na wsi, jakby chciała ukazać korzenie swego patriotyzmu, a jednocześnie złożyć głęboki hołd tym wszystkim, którzy ją wprowadzili w świat wartości.

W 1994 r. zagrała rolę dziewczicy w II części „Dziadów” w reżyserii Adama Hanuszkiewicza w Teatrze Nowym w Warszawie. Zawsze otwarta na problemy ludzkie, dzielnie broniła spraw rolnika i praw człowieka. Należy do Klubu Twórców Ludowych w Białymstoku oraz do Klubu Literackiego przy Czytelni Miejskiej Biblioteki Publicznej w Siemiatyczach.

Urszula Tomasik

Laureaci Nagrody im. Jana Pawła II w roku 2011

Ks. prof. dr hab. Tadeusz Syczewski – rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Drohiczynie

LAUDACJA

Urodził się 13.03.1959 r. w Bielsku Podlaskim, s. Pawła i Zofii z Odachowskich. W latach 1978-1984 studiował w Wyższym Seminarium Duchownym w Drohiczynie. Święcenia kapłańskie otrzymał w Ciechanowcu 24.06.1984 r. W latach 1984-1986 pracował jako wikariusz w parafii Matki Bożej z Góry Karmel w Bielsku Podlaskim. Dnia 21 listopada 1985 uzyskał tytuł magistra teologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1986-89 studiował w Instytucie Teologii Pastoralnej KUL, gdzie uzyskał doktorat w zakresie liturgiki na podstawie pracy: „Przygotowanie do małżeństwa w świetle zasad liturgii i wskazań Kościoła w Polsce na przykładzie wypowiedzi młodych małżeństw z diecezji w Drohiczynie”, promotor: Ks. prof. dr hab. Jerzy Kopeć CP.

W latach 1989-1991 studiował liturgikę w Rzymie na Uniwersytecie Świętego Anzelma „Pontificio Ateneo S. Anselmo” oraz teologię życia wewnętrznego na Teresianum „Pontificia Facolt’a Teologica – Istituto di Spiritualita” w Rzymie.

Od roku 1991 jest Profesorem w WSD w Drohiczynie. W latach 1991-2003 pełnił funkcję Ojca Duchownego w WSD w Drohiczynie. Od roku akad. 2003/2004 jest rektorem WSD w Drohiczynie.

Działalność naukowo-dydaktyczna poza Wyższym Seminarium Duchownym: w latach 1991-2000 był wykładowcą liturgiki w Kolegium Teologicznym i Studium Organistowskim w Drohiczynie. Prowadzi wykłady z liturgiki dla księży w ramach formacji stałej. Współpracuje z ośrodkami naukowymi takimi jak: Katolicki Uniwersytet Lubelski i Papieski Wydział Teologiczny w Warszawie w Sekcji św. Jana Chrzyciela. Organizator wielu Sympozjów naukowych międzynarodowych i krajowych.

Jest autorem ponad 200 pozycji naukowych, wydawanych w różnych czasopismach krajowych a także i zagranicznych.

Działalność pozanaukowa: jest redaktorem Kalendarza Liturgicznego Diecezji Drohiczyńskiej od roku 1994, redaktorem *Wiadomości Diecezjalnych*, oraz *Kalendarza Liturgicznego Diecezji Drohiczyńskiej*, przewodniczącym Komisji Liturgicznej, przewodniczącym Komisji Synodalnej ds. Duszpastersko-Liturgicznych, ceremoniarzem diecezjalnym oraz członkiem licznych komisji.

W roku 2002 ukończył pracę habilitacyjną na temat: „Zwyczaje, obrzędy i wierzenia okresu Adwentu i Bożego Narodzenia w regionie nadbużańskim”, którą przedłożył na Wydziale Teologicznym KUL. Dnia 25 lutego 2003 roku Rada Wydziału Teologicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego nadała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk teologicznych w zakresie teologii pastoralnej – liturgiki.

Od dnia 01 października 2002 roku pracuje na stanowisku asystenta na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji, Katedra Kościelnego Prawa Procesowego. Od dnia 17 czerwca 2003 otrzymał stanowisko adiunkta w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji, Katedra Kościelnego Prawa Małżeńskiego i Rodzinnego. Od dnia 15 lutego 2004 r. jest Kierownikiem Katedry Kościelnego Prawa Małżeńskiego i Rodzinnego na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL.

Dnia 29 marca 2006 roku Walne Zebranie Towarzystwa Naukowego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II powołała na Członka Korespondenta tego Wydziału.

Jest członkiem Towarzystwa Przyjaciół KUL.

Dnia 15 maja 2007 roku Rada Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL nadała tytuł profesora nadzwyczajnego KUL.

Prezydium Zarządu Oddziału Wojewódzkiego woj. Podlaskiego uchwałą nr 132/ XVI/11 z dnia 13.04.2011 r nadało Srebrny Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”. Związek Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej. Legitymacja nr 3328-s/11, wręczona 6 października 2011 roku.

Otrzymał trzy godności kościelne: jest kanonikiem honorowym kapituły katedralnej – 01. XI. 1996 r. i kapelanem Jego Świątobliwości – 23. 09. 2000 r. Dnia 23. XII. 2005 roku został kanonikiem gremialnym kapituły katedralnej. Dnia 24.04.2010 r został mianowany prałatem honorowym Jego Świątobliwości.

ks. Sławomir Mazur

Ks. kanonik mgr Jerzy Dylewski – dyrektor administracyjny WSD**LAUDACJA**

Od trzech lat w Drohiczynie działa biuro ds. pozyskiwania funduszy, w którym księża mogą uzyskać szczegółową informację na temat źródeł pozyskiwania pieniędzy, a także pomoc w przygotowaniu wniosku. Biurem tym kieruje ks. Jerzy Dylewski a diecezja drohiczyńska skorzystała już sporo na unijnych dotacjach. Odnowiono poklasztorny zespół jezuitów. UE dała także środki na przygotowanie dokumentacji modernizacji elewacji katedry w Drohiczynie, kurii i seminarium duchownego oraz tworzonego Centrum Kultury Kresowej.

Wiodący projekt diecezji drohiczyńskiej „Podlaskie Centrum Dialogu”, dostał z RPO 1,7 mln euro. Dawny blask odzyskały budynki przy klasztorze pofranciszkańskim, które po II wojnie światowej zajęły placówki oświatowe. Po remoncie będzie tam eksponowany dorobek historyczny Drohiczyna. Jak zwraca uwagę ksiądz Dylewski, jest on bogaty, a dotychczasowe muzeum bardzo małe. Drohiczyn był w 1520 r. pierwszą stolicą dawnego województwa podlaskiego, a w XIII wieku odbyła się tu koronacja Daniela Romanowicza na króla Rusi. Diecezja drohiczyńska złożyła też wniosek do programu „Infrastruktura i środowisko”, aby pozyskać pieniądze na europejski turystyczny szlak barokowy do Białowieży. Miał on objąć 9 barokowych obiektów z terenu diecezji w województwach podlaskim i mazowieckim: klasztory i kościoły z XVII i XVIII wieku. Wniosek trafił na listę rezerwową w Ministerstwie Kultury i – na niej pozostał. – Próbujemy innych możliwości – złożyliśmy ten projekt do Europejskiej Wspólnoty Terytorialnej i czekamy na rozstrzygnięcie – mówi ksiądz Dylewski.

Ks. Jerzy Dylewski jest odpowiedzialny nie tylko za prawidłowe funkcjonowanie administracji w Kurii Biskupiej, ale także odpowiada za budowę Centrum Dialogu w Drohiczynie. Podczas otwarcia centrum, biskup drohiczyński w swoim przemówieniu, nawiązując do dokonywanej konfiskaty własności kościelnych, podkreślił, że *mamy do czynienia z końcem epoki rozbiorowej. Wszystko bowiem zaczęło się od rozbiorów. To one wprowadziły tutaj poważne zamieszanie, także w odniesieniu do własności i możliwości działania, a ciągnęło się to wszystko do naszych czasów* – stwierdził bp Dydecz. Wspomniał także o historycznym zróżnicowaniu kulturowym, narodowościowym i religijnym w tym rejonie Polski i samym mieście Drohiczynie. Przypomniał, iż inspiracją powstania Podlaskiego Centrum Dialogu w Drohiczynie było wydarzenie sprzed 12 laty. Odbyło się tam jedyne w Polsce ekumeniczne nabożeństwo, któremu przewodniczył

Jan Paweł II z udziałem przedstawicieli Polskiej Rady Ekumenicznej na czele z bp. Szarkiem i abp. Sawą oraz wyznawcami islamu z Polski i Rosji. Przypomniął również, że od wielu lat w tym mieście odbywa się wiele spotkań, konferencji sympozjów, łączących ludzi różnych wyznań, poglądów i narodowości.

Biskup Dydycz wyraził radość, że powstały ośrodek pomoże w organizacji różnych akcji mających na celu dzielenie się dobrami kultury w tym mieście. Powstanie i działalności Podlaskiego Centrum Dialogu zaprezentowali odpowiedzialni za jego budowę, m.in. ks. Jerzy Dylewski. Przypomniął, że stosowne umowy w sprawie utworzenia Centrum podpisano w 2009 r. w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Podlaskiego oraz w Narodowym Funduszu Ochrony Środowiska w Warszawie. Umowy pozwoliły na wybudowanie i wyposażenie obiektu Centrum w odnawialne źródła energii. Ks. Dylewski podkreślił, że będzie ono miejscem poznawania historii tych ziem, Kościoła i sytuacji, gdzie różnorodność kultur, religii i obyczajów pozwalała łączyć się ludziom, a nie dzielić. Mówił też, że dzięki pozyskanym dotacjom „udało się zbudować coś, co działa dobrze na ochronę środowiska”. Na powstanie Centrum zaadaptowano pomieszczenia dawnych internatów szkolnych, ogrodu i otoczenia przy klasztorze pofranciszkańskim. Zostały one przemienione na miejsce, gdzie w salach konferencyjnych, wystawowych, archiwalnych i czytelni będzie możliwe szersze udostępnienie zasobów archiwalnych i ekspozycja rzeczy zabytkowych, a także prowadzenie działalności edukacyjnej oraz wystawienniczej.

Urszula Tomasik

Kapituła przyznała medale członkom Zarządu Drohiczyńskiego Towarzystwa Naukowego:

- ks. prof. dr hab. Edwardowi Jarmochowi,
- dr. Andrzejowi Świdierskiemu,
- lic. Urszuli Tomasik,
- prof. dr hab. Janowi Dębowskiemu,
- dr Izabeli Aldonie Trzpil,
- prof. dr hab. Robertowi T. Ptaszkowi,
- mgr. inż. Adamowi Lorensowi.

Ich ośmioletnia aktywność organizacyjna, naukowa i merytoryczna w znacznym stopniu przyczyniła się do odbudowania wielokulturowego dziedzictwa Drohiczyzna – historycznej stolicy Podlasia, promocji chrześcijańskich wartości w kulturze dialogu i szacunku do podmiotowości drugiego człowieka.

LAUDACJE

Ksiądz prof. dr. hab. Edward Zygmunt Jarmoch jest Prezydentem DTN, kieruje pracami walnego zgromadzenia i zarządu, przewodniczy Komitetom Międzynarodowych i Krajowych Konferencji Naukowych oraz jest red. naukowym monografii, które zostały wydane po siedmiu międzynarodowych konferencjach.

Ksiądz profesor otrzymał święcenia kapłańskie w 1978 r. w Siedlcach. Osiem lat pracował w Akademii Teologii Katolickiej i w Uniwersytecie Stefana Kardynała Wyszyńskiego w Warszawie. Od 18 lat do chwili obecnej jest wykładowcą w Wyższym Seminarium Duchownym w Opolu. Od roku 1997 pracuje w Uniwersytecie Przyrodniczo-Humanistycznym w Siedlcach. Drugą kadencję pełni funkcję prodziekana do spraw nauki na Wydziale Humanistycznym, jak też drugą kadencję jest członkiem Senatu Uczelni.

Jest kierownikiem Katedry Pedagogiki Integracyjnej.

Wypromował 3 doktorów, ponad 300 magistrów i jest autorem i współautorem 20 książek, monografii, i ponad 120 artykułów naukowych. Przez ostatnich 20 lat Ksiądz prof. Edward Jarmoch był zatrudniony w Diecezji Siedleckiej na stanowisku diecezjalnego duszpasterza rodzin. Dwie kadencje był sędzią diecezjalnym Sądu Biskupiego w Siedlcach a obecnie trzecią w Sądzie Biskupim w Drohiczynie.

Profesor dr hab. Edward Jarmoch swoją olbrzymią erudycją, odwagą i determinacją do rozwiązywania sytuacji trudnych zgodnie z nauką społeczną Kościoła, bezustannie daje praktyczny wyraz i przełożenie bezcennej nauki Papieża Polaka Jana Pawła II na sprawy Drohiczyńskiego Towarzystwa Naukowego jak też na wszystkie inne sprawy w relacjach międzyludzkich.

Doktor Andrzej Wawrzyniec Świdorski jest Kanclerzem DTN, koordynuje pracę wszystkich sekcji towarzystwa, przewodniczy Komitetowi Wydawniczemu DTN, sekcji edukacji na międzynarodowych konferencjach oraz jest red. naukowym monografii, które zostały wydane po tych siedmiu międzynarodowych konferencjach.

Doktor Andrzej Wawrzyniec Świdorski doktoryzował się w Akademii Teologii Katolickiej – UKSW w Warszawie. Promotorem jego rozprawy doktorskiej był ks. prof. zw. dr hab. Józef Marcełi Dołęga – twórca humanistycznego profilu ochrony środowiska.

Od 1977 r. dr Andrzej W. Świdorski jest ściśle związany z Akademią Podlaską (Uniwersytetem Przyrodniczo-Humanistycznym) w Siedlcach. Przez rok pełnił obowiązki kierownika samodzielnej Katedry Psychologii,

a obecnie pracuje w Katedrze Pedagogiki Integracyjnej i równocześnie jest zastępcą dyrektora Transdyscyplinarnego Centrum Badań Problemów Bezpieczeństwa im. prof. K. Bogdańskiego – pozawydziałowej jednostki UPH w Siedlcach.

Jest autorem ponad 250 publikacji, w których analizuje – w różnych aspektach – problemy dotyczące prawidłowości i zaburzeń funkcjonowania człowieka w biospołecznym środowisku.

Równoległe z pracą naukową dr Świdorski łączy aktywne uczestnictwo w edukacji szkolnej, jako dyplomowany nauczyciel pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Jest konsultantem i organizatorem form doskonalenia umiejętności: dydaktycznych, terapeutycznych i profilaktycznych nauczycieli w ośrodku doskonalenia nauczycieli – obecnie w Mazowieckim Samorządowym Centrum Doskonalenia Nauczycieli, Wydział w Siedlcach. We wszystkich wielopłaszczyznowych działaniach na rzecz wychowania nowego pokolenia dr Świdorski wciela w życie myśl społeczną Jana Pawła II.

Doktor Świdorski ustawicznie doskonali swoje kompetencje terapeutyczne z psychoonkologii i psychodiabetologii. W swoim dorobku naukowym odwołuje się do personalizmu Jana Pawła II.

Absolwentka studiów licencjackich Urszula Tomasik jest sekretarzem Zarządu DTN, (przewodniczy Sekcji Administracyjnej) archiwizuje działalność Towarzystwa i współtworzy program kulturalny międzynarodowych konferencji.

Przez 20 lat pani Urszula Tomasik prowadziła Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Drohiczyźnie. Jest autorką wielu scenariuszy spektakli kulturalnych. Z inicjatywy pani Urszuli Tomasik w Drohiczyźnie obchodzone są, w duchu patriotycznym, uroczystości państwowe oraz imprezy promujące Region, m.in. Ogólnopolski Turniej Tańców Polskich. Jej działalność w zakresie promocji Podlasia, na targach turystycznych w Białymstoku, Katowicach, Krakowie, Poznaniu, Warszawie i Gdańsku, skutkowałą przyjazdami turystów nad Nadbużańskie Podlasie. Jest współautorką materiałów promujących Nadbużańskie Podlasie pt. „Historyczna Stolica Podlasia” oraz „Nadbużańskie Smaki”, za które przyznano nagrodę na Targach Poznańskich – Turystyka Wspólna Sprawa 2007. Obecnie Pani Urszula Tomasik jest koordynatorem projektów *Wiem skąd jestem, Nasza szansa, Z Jesienią śpiewajmy – jesieni życia się nie dajmy*.

Dużym Jej sukcesem było wprowadzenie grupy amatorskiego zespołu śpiewaczego „Paszkowanie” na scenę teatru Nowego Adama Hanuszkiewicza. Opracowała scenariusz i reżyserię przedstawienia na obchody 500-lecia nadania praw miejskich magdeburskich Drohiczynowi. Wg tego

scenariusza, drohiczyniak, Daniel Olbrychski odegrał rolę Daniela Romanowicza, koronowanego w Drohiczynie. Poza tym Pani Urszula Tomasik jest przewodnikiem po Drohiczynie, organizatorem wielu wystaw w Muzeum Regionalnym, prezenterem i konferansjerem wielu imprez w regionie (wystawy Koni, Dożynek i Gala Festiwalu – Śpiewajmy Panu).

Profesor dr. hab. Jan Dębowski jest Członkiem Zarządu DTN, przewodniczy Sekcji Nauki oraz sekcji filozofii i socjologii na konferencjach międzynarodowych. Jest współredaktorem naukowym monografii z I, II, III, IV i V międzynarodowej konferencji naukowej, poświęconej bezpieczeństwu człowieka w wielokulturowych aspektach.

Bogaty życiorys Pana profesora Dębowskiego przedstawię od szóstego roku po obronie rozprawy habilitacyjnej pt. „Współczesny katolicyzm o człowieku i cywilizacji technicznej (ze szczególnym uwzględnieniem katolicyzmu w Polsce)” na Wydziale Humanistycznym UMK w Toruniu w 1984 r.

Od 1992 r. Pan profesor pracował w Wyższej Szkole Pedagogicznej, a następnie w Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim na stanowisku kierownika Zakładu Filozofii, później Zakładu Religioznawstwa, ostatecznie Zakładu Ekofilozofii. W Olsztynie Pan profesor zorganizował dziewięć Międzynarodowych Sympozjów Ekologicznych i w każdym roku swojej pracy wydawał autorską monografię.

Od 2001r. prof. Jan Dębowski był zatrudniony w Akademii Podlaskiej w Siedlcach na stanowiskach kierownika: Zakładu Filozofii i Socjologii oraz Katedry Filozofii i Socjologii Polityki w Instytucie Nauk Społecznych. Od 2004 r. wraz z zespołem współpracowników profesor organizuje w Drohiczynie Międzynarodowe Konferencje Naukowe poświęcone problematyce bezpieczeństwa.

Dorobek pisarski Pana profesora obejmuje 13 monografii autorskich, 12 prac zbiorowych pod jego redakcją i 160 artykułów w czasopismach krajowych i zagranicznych.

Profesor Jan Dębowski jest członkiem Polskiego Towarzystwa Filozoficznego – w 2006 założył siedlecki Oddział PTF i do 2007r. był jego pierwszym przewodniczącym. Współorganizował Drohiczyńskie Towarzystwo Naukowe. Jest członkiem Rady Programowej rocznika *STUDIA ECOLOGIAE ET BIOETHICAE* wydawanego przez Instytut Ekologii i Bioetyki Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, FTR – Polskie Towarzystwo Religioznawcze i Białoruską Akademię Nauk Społecznych.

W grudniu 2007 r. prof. J. Dębowski przeszedł na emeryturę, kończąc bardzo aktywną pracę naukowo- dydaktyczną w Akademii Podlaskiej.

Doktor Izabela Aldona Trzpil – Członek Zarządu DTN, przewodniczy Sekcji Organizacji i Realizacji Projektów oraz sekcji politologicznej w ramach konferencji międzynarodowych. Jest red. naukowym monografii wydanej po VI i VII Międzynarodowej Konferencji Naukowej.

Izabela Aldona Trzpil jest doktorem nauk humanistycznych w zakresie nauki o polityce. Pracowała w Akademii Podlaskiej i obecnie pracuje w Uniwersytecie Przyrodniczo-Humanistycznym w Siedlcach, w Instytucie Nauk Społecznych. Głównymi kierunkami badań pani dr Aldony Trzpil są zagadnienia ze sfery polityki społecznej i gospodarczej oraz bezpieczeństwa społecznego. Pod redakcją Pani doktor ukazała się książka pt: „Polityka społeczna a polityka gospodarcza Polski wobec nowych wyzwań”. Poza tym pani Trzpil była współredaktorem takich pozycji książkowych jak: „Ewolucja koncepcji natury ludzkiej w świetle nauk filozoficznych, psychologii, teologii i polityki”; „Bezpieczeństwo człowieka a transdyscypliność” oraz „Bezpieczeństwo człowieka a wartości” i kolejnych redagowanych w ramach problematyki bezpieczeństwa. Jest Autorką wielu artykułów poruszających problematykę polityczno-społeczną i gospodarczą oraz zagadnienia bezpieczeństwa społecznego w różnych aspektach.

Doktor hab. Robert T. Ptaszek, prof. KUL – Członek Zarządu DTN, jest absolwentem Wydziału Filozofii KUL. W Drohiczyńskim Towarzystwie Naukowym przewodniczy Sekcji Promocji Medialnej, a w międzynarodowych konferencjach organizowanych przez Towarzystwo kieruje sekcją filozofii i socjologii. Ponadto jest redaktorem naczelnym *Drohiczyńskiego Przeglądu Naukowego*. W 2007 roku opracował, a następnie redagował stronę internetową Drohiczyńskiego Towarzystwa Naukowego.

1 października 1990 roku został zatrudniony w Akademii Podlaskiej w Siedlcach (obecnie Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny). Pracował tam jako asystent a od 1999 roku jako adiunkt w Zakładzie Filozofii i Socjologii Polityki wchodzącego w skład Instytutu Nauk Społecznych.

Od 1 października 2010 Pan prof. Robert T. Ptaszek kieruje **Katedrą Teorii Religii i Alternatywnych Ruchów Religijnych** w Instytucie Kulturoznawstwa na Wydziale Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. To pierwsza w Polsce, a druga w Europie Katedra zajmująca się badaniem doktryn dawnych i współczesnych ruchów religijnych.

Głównymi kierunkami badań Pana profesora są: alternatywne ruchy religijne i filozofia kultury. Te, jakże ważne, w dzisiejszych czasach zagadnienia analizuje i przedstawia w swoich licznych publikacjach umocowanych silnie w nauce Jana Pawła II.

Magister inż. Adam Lorens jest członkiem Zarządu Drohiczyńskiego Towarzystwa Naukowego oraz pełni funkcję przewodniczącego Sekcji Oświaty. Będąc Dyrektorem Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli w Siedlcach, a od 2005r. do 2007r. kierując Wydziałem w Siedlcach - Mazowieckiego Samorządowego Centrum Doskonalenia Nauczycieli, umożliwiał uczestnictwo nauczycieli i dyrektorów szkół w konferencjach organizowanych wspólnie z DTN. W pierwszych latach działalności DTN zapewniał wydawanie materiałów pokonferencyjnych, które były udostępniane również szkołom. Opracował i wygłosił kilka referatów dotyczących technicznego aspektu bezpieczeństwa.

Pan mgr Adam Lorens był recenzentem podręczników i programów nauczania. Jest egzaminatorem Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Warszawie.

Za osiągnięcia w pracy zawodowej mgr Lorens otrzymał wiele nagród i odznaczeń np. nagrodę Kuratora, nagrodę Marszałka Województwa Mazowieckiego, nagrodę Ministra Edukacji Narodowej, medal Komisji Edukacji Narodowej, srebrny oraz złoty krzyż zasługi.

Joanna Grabińska

Laureaci Nagrody im. Jana Pawła II w roku 2012

Arcybiskup Józef Michalik – przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, członek Prezydium KEP i Rady Stałej Episkopatu

LAUDACJA

Arcybiskup Józef Michalik urodził się 20 kwietnia 1941 w Zambrowie (diecezja łomżyńska) w rodzinie inteligencko-rolniczej. Święcenia kapłańskie z rąk bp. Czesława Falkowskiego przyjął 23 maja 1964 r. w Łomży. 1 października 1986 r. został mianowany ordynariuszem gorzowskim, konsekrowany przez Ojca Świętego Jana Pawła II 16 października 1986 r. w Bazylice św. Piotra. 17 kwietnia 1993 r. ustanowiony arcybiskupem metropolitą przemyskim. Jest doktorem teologii dogmatycznej.

W 1958 roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Łomży, które ukończył w 1964 r. *Była to dla mnie ważna szkoła życia, pogłębienia wiary i pracy nad sobą w oparciu o dobrą znajomość psychologii. Świat filozofii, który się przede mną otworzył w seminarium – stał się dla mnie wielkim oddechem pokrzepienia intelektualnego i duchowego – wspomina po latach Hierarcha.* W 1965 roku ksiądz Michalik rozpoczął studia teologii dogmatycznej w Akademii Teologii Katolickiej w Warsza-

wie, by następnie kontynuować je na Papieskim Uniwersytecie św. Tomasa „Angelicum” w Rzymie. Okres studiów w Warszawie był nie tylko czasem nauki, ale też pełnienia pomocy duszpasterskiej w parafii Opatrzności Bożej na ul. Dickensa 1. Pracując w każdą sobotę i niedzielę w parafii, ksiądz Michalik poznawał rzeczywistość Kościoła warszawskiego od strony praktyki: mówił kazania, spowiadał, odprawiał Mszę świętą.

Studia w Rzymie, w latach 1969-1972 wzbogacone były nowymi doświadczeniami. Był to czas nad rozprawą doktorską poświęconą Andrzejowi Fryczowi Modrzewskiemu jako teologowi, czas nauki języka włoskiego, ale też była to wielka szkoła Kościoła powszechnego, a także możliwość poznania wielu wspaniałych osobistości, jak profesor Karl Rahner, Joseph Ratzinger, Yves Congar, którzy przyjeżdżali z wykładami do Rzymu. To był również czas dosyć częstych kontaktów z kardynałem Karolem Wojtyłą, który zatrzymywał się w Kolegium Polskim podczas pobytu w Rzymie, z Prymasem Stefanem Wyszyńskim, a także z Papieżem – podczas nabożeństw i wydarzeń kościelnych. Czas wakacji dawał możliwość wyjazdu do Francji, Niemiec lub Anglii na naukę języka. W tym okresie zarysowały się również plany kontynuowania pracy naukowej i studiów na Uniwersytecie w Louvain w Belgii. W dostaniu się na ten Uniwersytet wspierał księdza Michalika kardynał Wojtyła, który z okresu własnych studiów znał rektora Uniwersytetu i profesorów. Stypendium zostało przyznane, jednak na prośbę biskupa Mikołaja Łasinowskiego, w 1973 roku po obronie pracy doktorskiej ksiądz dr Józef Michalik wrócił do kraju i objął stanowisko wicekancelerza Kurii Biskupiej w Łomży, a także rozpoczął pracę wykładowcy teologii dogmatycznej i homiletyki w Wyższym Seminarium Duchownym w tym mieście. Pracując w Kurii, pełnił też funkcję referenta ds. środków przekazu i redaktora miesięcznika diecezjalnego *Rozporządzenia Urzędowe Łomżyńskiej Kurii Diecezjalnej*. Zgodnie z tradycją warszawską w każdą sobotę i niedzielę dojeżdżał do swojej parafii w Zambrowie, aby pełnić posługę duszpasterską.

W 1978 roku biskup Sasinowski po powrocie z Watykanu, gdzie przebywał z wizytą „ad limina”, zaproponował ks. Michalikowi wyjazd do Rzymu do pracy w Papieskiej Radzie ds. Świeckich. Przyjazd do Rzymu zbiegł się z vacatem stanowiska rektora w Papieskim Kolegium Polskim. W czerwcu 1978 roku Prymas Stefan Wyszyński powierzył objęcie tego stanowiska ks. dr. Michalikowi. Pobyt w Rzymie trwał 10 lat. W tym czasie, pracując w Papieskiej Radzie ds. Świeckich, ks. dr Józef Michalik zostaje pierwszym szefem Biura ds. Młodzieży i ma duży udział w przygotowaniu I Światowych Dni Młodzieży w Rzymie.

Czas „rzymski” Arcybiskup Michalik uważa za niezwykle ważny i dobry. Świadomość bliskości Ojca Świętego Jana Pawła II ułatwiała posługę rektora Kolegium. Jest to również czas poznania niezwykłych ludzi, jak brat Roger, Matka Teresa z Kalkuty, ksiądz Luigi Giussani, Chiara Lubich, Kiko Arguello, Jean Vanier, Marie-Helene Msathieu, którzy byli konsultorami w Papieskiej Radzie ds. Świeckich. Niektórzy z nich zostali uznani za błogosławionych. To również czas bliższego poznania spraw laikatu poprzez organizowanie licznych sympozjów, kongresów poświęconych ruchom, stowarzyszeniom i strukturom katolików świeckich, w tym Akcji Katolickiej.

2 października 1986 roku ks. Józef Michalik otrzymuje nominację na biskupa gorzowskiego, a 16 października 1986 r., w rocznicę wyboru Jana Pawła II na Stolicę Piotrową, otrzymuje sakrę biskupią z rąk naszego Papieża w Bazylice św. Piotra w Rzymie. Za dewizę biskupią przyjmuje sentencję łacińską „Numine Tuo Domine” – „Mocą Twoją Panie”. Po powrocie do kraju i objęciu diecezji zostaje przewodniczącym Komisji Episkopatu ds. Duszpasterstwa Akademickiego, od 1989 roku jest konsultorem Papieskiej Rady ds. Świeckich, przewodniczącym Komisji ds. Świeckich Rady Biskupów Europy (CCEE), a także członkiem watykańskiej Kongregacji ds. Biskupów. Po reorganizacji diecezji gorzowskiej 25 marca 1992 roku zostaje pierwszym biskupem zielonogórsko-gorzowskim.

17 kwietnia 1993 roku Ojciec Święty Jan Paweł II mianował Arcybiskupa Michalika metropolitą przemyskim, który to urząd sprawuje do dziś. 19 marca 2004 roku Arcybiskup Józef Michalik został Przewodniczącym Konferencji Episkopatu Polski, a w dniach 10-11 marca 2009 roku podczas 347. Zebrania Plenarnego KEP został wybrany ponownie na to stanowisko.

Miarą znaczącego uznania Hierarchy jest fakt, że Międzynarodowe Centrum Biograficzne przy Uniwersytecie w Cambridge nadało Arcybiskupowi Michalikowi tytuł „Człowieka roku 1998/1999” w kategorii indywidualności, której przywództwo i osiągnięcia wyróżniają się w społeczności międzynarodowej.

Arcybiskup Michalik jest autorem licznych publikacji: „Kościół i jego reforma”; „Moje rozmowy z Bogiem” – Łomża 1976 (modlitewnik); „Przypatrzcie się bracia powołaniu waszemu” – Gorzów Wlkp. 1991; „Mocą Twoją Panie! Wybrane teksty z nauczania pasterskiego (1993-1998)” – Korczyna 1998; oraz szereg artykułów na tematy teologiczne i duszpasterskie. W 2006 roku ukazał się wywiad-rzeka zatytułowany „Kochać Boga – rozumieć człowieka” – nakładem Oficyny Wydawniczej ADAM w Warszawie.

Ponownie wybrany na Przewodniczącego KEP podczas 347. Zebrania Plenarnego, obradującego w Warszawie w dniach 10-11 marca 2009 r.

W czasie 49 lat kapłaństwa Arcybiskup Józef Michalik pełnił i pełni nadal szereg odpowiedzialnych funkcji i urzędów w strukturach Kościoła zarówno w Polsce, jak i poza jej granicami. Promuje także Drohiczyńskie Towarzystwo Naukowe.

Opracowanie na podstawie:

http://jmichalik.episkopat.pl/arcybiskup/2701.1,JE_Ks_Abp_Jozef_Michalik_biogram.html

Pani mgr Maria Zofia Koc – dyrektor Sokołowskiego Ośrodka Kultury

LAUDACJA

Kobieta Sukcesu Mazowska, 2012 urodzona 22 sierpnia 1964 roku, mężatka, mama trojga dzieci, zamieszkała w Węgrowie, dyrektorka Sokołowskiego Ośrodka Kultury w Sokołowie Podlaskim. Od lat zawodowo związana z upowszechnianiem kultury. Jest też radną IV kadencji Sejmiku Województwa Mazowieckiego (klub PiS).

Wykształcenie wyższe, absolwentka Katedry Etnologii i Antropologii Kultury na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Ukończyła również Podyplomowe Studium Samorządu Terytorialnego i Rozwoju Lokalnego na Uniwersytecie Warszawskim.

W 1997 roku podjęła pracę w Węgrowskim Ośrodku Kultury jako etnograf. W 2001 roku została dyrektorem Sokołowskiego Ośrodka Kultury. Pełniła tę funkcję do końca 2006 roku, kiedy została radną Miasta Węgrowa, a następnie zastępcą burmistrza Węgrowa. W czerwcu 2008 roku zrezygnowała z funkcji burmistrza i wróciła do pracy w Sokołowskim Ośrodku Kultury. Jako radna Sejmiku pracuje w trzech komisjach: w Komisji Kultury i Dziedzictwa Narodowego (jako wiceprzewodnicząca komisji) w Komisji Edukacji, Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, w Komisji Promocji Województwa Mazowieckiego i Współpracy Zagranicznej (jako wiceprzewodnicząca).

W pracy zawodowej inicjatorka licznych przedsięwzięć kulturalnych, edukacyjnych i społecznych, w szczególności kultywujących tradycje patriotyczne i promujących dziedzictwo kulturowe. Zaangażowana w inicjatywy edukacyjne na rzecz dzieci, młodzieży i dorosłych. Skuteczna w pozyskiwaniu środków finansowych na działalność kulturalną. Współpracuje z wieloma instytucjami i organizacjami kulturalnymi i społecznymi.

Za pracę i działalność społeczną uhonorowana nagrodami i wyróżnieniami: Brązowy Krzyż Zasługi, Medal Pro Memoria, Nagroda Marszałka Województwa Mazowieckiego za zasługi dla Mazowsza, Dyplom Honorowy Ministra Kultury, Nagroda „Piękniejsza Polska” od Prezydenta RP, „Sokół” – Nagroda Rady Miasta Sokołowa Podlaskiego. Nagroda Rady Miejskiej Węgrowa.

Jako człowiek – ciepła, wrażliwa, kobieca, szlachetna, pełna wdzięku osoba. Bardzo twórcza i skuteczna w działaniu. Wierna zasadom chrześcijańskim i tradycjom narodowym. Szanuje narodowe tradycje i stara się je kultywować w swojej działalności. Jest dobrą organizatorką otwartą na nowe wyzwania. Posiada wszechstronną wiedzę, którą dzieli się z innymi. Promieniuje mądrością i spokojem, potrafi jednoczyć wokół siebie ludzi spolegliwych dla dobra wspólnego.

Aldona I. Trzpił

Pan mgrTadeusz Romańczuk – prezes Zarządu Spółdzielni Mleczarskiej Bielmlek w Bielsku Podlaskim

LAUDACJA

Pan Tadeusz Romańczuk – syn Zbigniewa i Jadwigi z domu Guziak, ur. 28.02.1957 r. w Domanowie. 19 października 1980 roku zawarł sakrament małżeństwa z żoną Anną, w małżeństwie tym urodziło się czworo dzieci: Rafał, który jest kapłanem naszej diecezji i aktualnie doktorantem na Uniwersytecie Stefana Kardynała Wyszyńskiego w Warszawie oraz córki Katarzyna, Paulina i najmłodszy syn Jakub.

Wykształcenie:

- Szkołę Podstawową ukończył w Domanowie.
- Technikum Rolnicze w Czartajewie.
- Studia Wyższe na kierunku ekonomicznym ukończył w Białymstoku wraz ze zdobyciem stopnia naukowego magistra.

Praca zawodowa:

- W latach 1980-1985 mieszkał i pracował w Warszawie jako kierowca.
- W latach 1985-1998 prowadził gospodarstwo rolne, które nastawione było na produkcję mleka.
- W tych latach był jednocześnie członkiem Rady Nadzorczej Spółdzielni Mleczarskiej w Bielsku Podlaskim.
- Dwukrotnie wybierany został na radnego gminy Brańsk, gdzie pełnił funkcję przewodniczącego rady tejże gminy.

- Przez 20 lat był członkiem Rady Parafialnej przy kościele parafialnym w Domanowie. Pełni nadal funkcję lektora.
- W 1998 roku został powołany na stanowisko Prezesa Spółdzielni Mleczarskiej Bielmek w Bielsku Podlaskim, którą pełni do chwili obecnej. Daje zatrudnienie dla kilkuset ludzi, nie patrząc na wyznanie. Dbą o rozwój swojej Firmy i o miejsca pracy dla ludzi tego terenu. Można powiedzieć, iż stara się o *Bezpieczeństwo człowieka i rodziny*.

Zasługi:

Zasługi Pana mgra Tadeusza Romańczuka dotyczą przede wszystkim jego wielkiego wkładu w rozwój i dobro *Małej Ojczyzny*, na terenie, której mieszka i pracuje. Pan Prezes wspiera różnego rodzaju inicjatywy o charakterze społecznym, szczególnie charytatywnym. Pomaga różnego rodzaju stowarzyszeniom, akcjom działającym na terenie naszej diecezji. Wspomaga Caritas, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, dofinansowuje wszelkiego rodzaju Festiwale, Olimpiady, Konkursy, Kolonie, Oazy.

Wspiera materialnie Wyższe Seminarium Duchowne w Drohiczyźnie, dopomaga wielu parafiom nie tylko katolickim, ale także prawosławnym. Czynn timer zaangażowany w życie parafii. Pomagał remontować kaplicę we Mniu na terenie parafii Domanowo, gdzie wcześniej mieszkał. Obecnie także troszczy się o Kościół i parafię Miłosierdzia Bożego w Bielsku Podlaskim.

Miał także swój udział duchowy i materialny w postawieniu Pomnika Jana Pawła II, przy kościele Narodzenia NMP i św. Mikołaja w Bielsku Podlaskim. Wiem, że sprawa ta leżała mu bardzo na sercu.

Uczestniczy czynnie w uroczystościach ogólnie diecezjalnych. Ponadto wspiera także wydawanie różnego rodzaju książek dotyczących naszego regionu, plakatów itp.

Dbą także o rozwój wiosek naszego regionu.

Ta cała działalność Pana Prezesa Tadeusza Romańczuka z pewnością przyczynia się do realizacji wartości, które wynikają z wielokulturowej tradycji.

Dlatego też to dzisiejsze wyróżnienie Drohiczyńskiego Towarzystwa Naukowego i przyznanie Panu Prezesowi Dyplomu i Medalu za realizację wartości, które wynikają z wielokulturowej tradycji jest ze wszech miar zasadne i godne. Z całego serca gratuluję Drohiczyńskiemu Towarzystwu Naukowemu takiego wyboru. Panu Prezesowi życzę z całego serca dalszych sukcesów w życiu osobistym jak i zawodowym.

Ks. Tadeusz Syczewski

Mazowieckie Samorządowe Centrum Doskonalenia Nauczycieli Wydział w Siedlcach

LAUDACJA

MSCDN w Siedlcach – funkcjonuje od 30 czerwca 2005 roku, po przekształceniu z ODN w Siedlcach.

Wielokulturowość to jeden z ważnych problemów cywilizacyjnych, występujących w wielu aspektach współczesnego życia. Zagadnienia związane z wielokulturowością zajmują poczesne miejsce również w obszarze edukacji.

Mazowieckie Samorządowe Centrum Doskonalenia Nauczycieli Wydział w Siedlcach jako instytucja zajmująca się doskonaleniem i kształceniem nauczycieli również w swojej ofercie zawiera formy z tematyki wielokulturowości.

Do najbardziej spektakularnych należą projekty edukacyjne realizowane z udziałem zagranicznych partnerów. MSCDN Wydział w Siedlcach w ramach programu Grundtvig realizował dwa takie projekty. W latach 2007-2009 TTAE – „Doskonalenie nauczycieli w Europie” w partnerstwie z placówką doskonalenia nauczycieli Centro del Profesorado de Ronda z Hiszpanii (miasto Ronda w prowincji Malaga w Andaluzji) oraz Szkoła drugiej szansy w Komotini z Grecji, powołana do funkcjonowania w celu zwalczania wykluczenia społecznego dorosłych, którzy nie ukończyli edukacji podstawowej i nie posiadają kwalifikacji i umiejętności wymaganych na nowoczesnym rynku pracy. Miasto, w którym mieści się szkoła grecka jest wielokulturowe. Mieszkańcy to w połowie muzułmanie, a w połowie chrześcijanie.

MSCDN Wydział w Siedlcach, zachęcony sukcesem projektu „TTAE – Doskonalenie nauczycieli w Europie” realizowanym w latach 2007-2009 w ramach programu Grundtvig, przygotował wraz z partnerami z Hiszpanii, Litwy, Portugalii, Rumunii, Turcji, Wielkiej Brytanii i Włoch nowe międzynarodowe przedsięwzięcie. Projekt ten zatytułowany jest ITAAT – „Information technology applied to adult training” (Wykorzystanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych w edukacji dorosłych). Miał na celu zbadanie sposobów wykorzystania nowych technologii komputerowych, w procesie nauczania dorosłych w Europie poprzez studium porównawcze instytucji europejskich działających w obszarze oświaty. Był on realizowany w latach 2010-2012.

Partnerstwo tworzyły instytucje publiczne i prywatne, zaangażowane w edukację formalną i nieformalną, w tym: ośrodki doskonalenia nauczycie-

li, centra edukacji dorosłych, instytucje nadzoru pedagogicznego, ośrodki konsultingowe. Dzięki zróżnicowaniu wynikającemu z położenia geograficznego oraz innych kontekstów, w których funkcjonują partnerzy, możliwe było ujęcie tematu w szerokiej perspektywie. Tematyka projektu odnosiła się do: TIK w zarządzaniu instytucji partnerskich oraz w nauczaniu. Partnerzy zwracali uwagę na możliwości wynikające z posługiwania się w tych obszarach technologiami WEB 2.0 oraz tablicami interaktywnymi w edukacji dorosłych. Produktem projektu jest strona internetowa oraz krótki przewodnik dobrych praktyk (w języku angielskim) w zakresie wykorzystania TIK w edukacji dorosłych. Postanowiono przetłumaczyć ten przewodnik na język polski, aby był dostępny dla szerszej grupy odbiorców.

W czasie realizacji projektów, oprócz głównych tematów, poruszane były problemy dialogu międzykulturowego oraz uczestnicy mieli szansę pogłębienia wiedzy o krajach europejskich, zwłaszcza podczas wizyt w państwach biorących udział w przedsięwzięciach.

Innym ważnym działaniem Wydziału MSCDN w Siedlcach jest od 2004 roku – jako ODN do 30.VI.2005r., współorganizacja i udział w Międzynarodowej Konferencji Naukowej poświęconej bezpieczeństwu człowieka w różnych aspektach współczesnego życia, podczas których wielokulturowość nieustannie towarzyszy.

Wielokulturowość to także jeden z tematów priorytetowych obecnych w „Informatorze o formach doskonalenia nauczycieli”. Nauczyciele mają tu do wyboru wiele propozycji. Tematyka tych szkoleń koncentruje się wokół takich obszarów jak: kultury i społeczeństwa świata, wychowanie ku wielokulturowości, edukacja globalna. Ideą szkoleń poświęconych omawianemu aspektowi jest uświadomienie nauczycielom, że jednorodność społeczeństw odchodzi w przeszłość. Współczesne społeczeństwo powinno cechować się występowaniem grup o różnym pochodzeniu, wyznających różne systemy normatywne.

Andrzej W. Świdorski

**RESTAURACJA „ZAŚCIANEK POLSKI” w Siedlcach – właściciel
Bożena Julia Polak-Stojanowa**

LAUDACJA

Zaścianek Polski – to firma gastronomiczno-handlowa działająca na siedleckim rynku od 7 lat. Składa się z trzech podmiotów: restauracji regionalnej baru obiadowego i sklepu ze zdrową żywnością.

Restauracja znajduje się w samym centrum Siedlec przy ulicy prowadzącej wprost na Pałac Ogińskich – siedzibę Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.

Wyróżnia się wystrojem, adekwatnym do nazwy, niepowtarzalnym klimatem wnętrza i fantastyczną polską kuchnią. Przygotowywane i podawane są tu dania typowo regionalne z receptur zaczerpniętych z dawnych ksiąg kulinarnych.

Fot. 4. Prezydent DTN ks. prof. dr hab. Edward Jarmoch z laureatką Nagrody im. Jana Pawła II – Bożeną Polak-Stojanową

Jako jedyna restauracja z Siedlec i okolic jest członkiem **Sieci Dziedzictwa Kulinarnego Mazowsza**, w ramach Europejskiej Sieci Regionalnego Dziedzictwa Kulinarnego. Jest to znak potwierdzający jakość tradycyjnej i innowacyjnej żywności, który promuje tradycje regionu. Niektóre podawane dania są promowane logo tejże sieci i zaznaczone w karcie menu. Firma w swojej ofercie posiada również zwiedzanie miasta z przewodnikiem, a w nim:

- Muzeum Regionalne;
- Muzeum diecezjalne z obrazem El Greco;
- Zespół Parkowy z Pałacem Ogińskich.

Niedaleko restauracji przy ulicy Browarnej 3 (wejście od ulicy Niecałej) znajduje się bar obiadowy. Podawane są w nim codziennie inne dania obiadowe.

W kuchniach używają produktów świeżych, bez chemii i konserwantów, stosują naturalne przyprawy, dzięki którym podawane potrawy znane są nawet w Unii Europejskiej. Bowiern często realizowane są zamówienia na potrawy przez zagranicznych gości.

Jako jedyni na terenie wschodniego Mazowsza pieką piernik staropolski, który przed wypiekiem leżakuje cały miesiąc. Dodatkową ofertą obok baru jest sklep ze zdrową żywnością.

Można w nim kupić:

- produkty ekologiczne o wysokich wartościach odżywczych,
- produkty przeznaczone dla osób, które są na różnego rodzaju dietach (diabetycy, dieta bezglutenowa).

Asortyment sklepu to ok. 2 tys. produktów: oryginalne wędliny Liseskie, pasztety, chleb, ciasta pieczone przez gospodarstwa ekologiczne, jak również miody pochodzące z naszego terenu. Klienci sklepu cenią sobie wysoką jakość bio i Eko produktów jak również miłą i fachową obsługę.

Firma „Zaścianek Polski” wraz z dwiema restauracjami: „Dwór – Mościbrody” i „Retro – Skibniew” utworzyły pierwszy szlak kulinarny na wschodnim Mazowszu pod nazwą „**Mazowiecka Micha Szlachecka**”.

W czasie Międzynarodowych Konferencji Naukowych przygotowuje kulinarne projekty dotyczące tradycji trzech kultur: prawosławnej, katolickiej i żydowskiej. Oto tematy:

- **Wielokulturowość w tradycji kulinarnej Podlasia,**
- **Nadbużańskie smaki.**
- **Smak kulturową wartością,**
- **Dobry smak zbliża ludzi,**
- **Wielokulturowy tygiel smaków.**

www.zaścianek.idt.pl

e.mail: zascianek_polski@wp.pl

Andrzej W. Świdorski

Działalność Drohiczyńskiego Towarzystwa Naukowego

Aktywność Towarzystwa opiera się na wielu formach organizowania działalności naukowej i oświatowej: konferencji, zjazdów, spotkań, odczytów. Każdego roku w dniach 7-9 września w Drohiczynie spotykają się przedstawiciele z ośrodków akademickich Białorusi, Ukrainy, Niemiec, Słowacji i Polski, aby realizować cele, jakie postawiło Towarzystwo w swoim statucie, dotyczące różnych aspektów bezpieczeństwa i wielokulturowości. Konferencje organizowane są przez Towarzystwo Naukowe, a ich

współorganizatorami są: Diecezja Drohiczyńska, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach oraz Mazowieckie Samorządowe Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Siedlcach.

1. Tematyka konferencji

- VI. Międzynarodowa Konferencja Naukowa: „*Bezpieczeństwo człowieka a wartości*” 7-9 września 2009;
- VII. Międzynarodowa Konferencja Naukowa: „*Bezpieczeństwo człowieka a komunikacja społeczna*” 7-9 września 2010;
- VIII. Międzynarodowa Konferencja Naukowa: „*Bezpieczeństwo człowieka a rozwój naukowo-techniczny*” 7-9 września 2011;
- IX. Międzynarodowa Konferencja Naukowa: „*Bezpieczeństwo człowieka a solidarność*” 7-9 września 2012.

Fot. 5. Pamiątkowe zdjęcie z zakończenia Konferencji w Drohiczyźnie uczestników wraz z Honorowym Prezydentem DTN JE Biskupem Drohiczyńskim ks. dr. Antonim Pacyfikiem Dydyczem – 2011 r.

Konferencje cieszą się coraz większym zainteresowaniem, którego przyczyną – oprócz ciekawej i ważnej tematyki – jest też piękno nadbużańskiego krajobrazu oraz atmosfera, którą tworzą organizatorzy.

Przez trzy dni zebrani na Międzynarodowej Konferencji uczestniczą w obradach sekcji: edukacyjnej, filozofii i socjologii, politologii oraz teologii, a także w obradach plenarnych.

Kolejne konferencje, to także wypoczynek w gościnnych murach Wyższego Seminarium Duchownego w Drohiczyńcu oraz degustacja regionalnych potraw: przygotowanych przez Bożenę Polak-Stojanową i „Zaścianek Polski” w Siedlcach.

Fot. 6. Otwarcie wystawy obrazów i ceramiki Witolda Illinicza-Zeydel artysty z Mielnika

2. Komunikacja kulturowa

Każdej Konferencji towarzyszy również wydarzenie kulturalne: wystawy, spotkania autorskie, koncerty, i tak:

2008 – „*Pieśni kresowe*” – recital Ludmiły Wiszenko; *Wielokulturowe Podlasie- Kresy Unii Europejskiej* – wystawa Biblioteki Głównej AP w Siedlcach; Koncert Brest-Street-Boys Art.-group z Białorusi, zdobywca 15 Grand Prix na Międzynarodowych Koncertach;

2009 – „*Malując wierszem, pisząc obrazem*” – wernisaż obrazów Joanny Niemirskiej; *Z poezją i piosenką z tle* – wieczór różnorodności; *Smak kulturową wartością* – degustacja potraw;

2010 – *Malarstwo i Ceramika Witold Illinicz – Zydel* – wystawa; *Dobry smak zbliża ludzi* - degustacja potraw; *Babie lato* - instalacja przestrzenna Zuzanna Sadowa; *Z poezją i piosenką w tle* – wieczór różnorodności;

2011 – *4 pory roku nad Bugiem* Jerzy Like – wystawa fotografii; Koncert kwartetu smyczkowego z Siedlec; *Z poezją i muzyką w tle* – wieczór różnaitości poetki Urszuli Tom i śpiewającej Urszuli Tomasik; *Wielokulturowy tygiel smaków* – degustacja potraw;

2012 – *Moje Podlasie* - Sławomir Rybak – wystawa malarstwa; *Wielokulturowy tygiel smaków* – degustacja potraw; *Z muzyką w tle* – wieczór różnaitości.

Konferencje zorganizowane przez Towarzystwo stają się ważnym elementem wymiany doświadczeń między reprezentantami różnych ośrodków i dyscyplin naukowych, którzy w Drohiczynie mają okazję nie tylko prowadzić naukowe dyskusje, ale także bezpośrednio zapoznać się z różnymi aspektami funkcjonowania wielokulturowej społeczności.

Nie dziwi nas fakt, że Towarzystwo ciągle powiększa swoje szeregi, przyjmując wciąż nowych członków. Do roku 2012 do Zarządu wpłynęło ponad 50 deklaracji uczestnictwa w Towarzystwie Naukowym.

3. Jubileusze

Z wielką radością uczestniczymy w jubileuszach obchodzonych podczas odbywających się Konferencji w Drohiczynie. W trakcie uroczystości jubileuszowych honorujemy uznanych profesorów. Pokazujemy ich pasje, zapoznajemy się z naukowym dorobkiem Jubilata, a ponadto wręczamy każdemu z nich przygotowane przez Towarzystwo *Księgi pamiątkowe*.

Bohaterami jubileuszowych obchodów byli: w roku 2010: prof. dr hab. **Jan Dębowski** – AP w Siedlcach; prof. dr hab. **Wasilij Stiepanowicz** – Uniwersytet Państwowy w Brześciu; w roku 2011: prof. dr hab. **Iwan Akińczyc** – Uniwersytet Państwowy w Brześciu; prof. dr hab. **Ryszard Rossa** – UPH w Siedlcach.

4. Walne Zebrania

Zarząd DTN spotyka się na koniec roku w grudniu, aby podsumować bieżącą działalność Towarzystwa. Jest to również okazja, aby spotkać się z Honorowym Prezydentem Towarzystwa Biskupem Drohiczyńskim Antonim Pacyfikiem Dydyczem, który na każdym kroku wspiera działalność Towarzystwa. W 2012 r. otrzymaliśmy od ks. Biskupa nową siedzibę w pomieszczeniach Podlaskiego Centrum Dialogu.

W 2009 r. podczas IV Walnego Zebrania odbyła się sesja naukowa dedykowana prof. dr hab. Janowi Dębowskiemu.

Było to również Zebranie Wyborcze, na którym udzielono absolutorium Zarządowi DTN. Wybory Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego odbyły się w głosowaniu jawnym. Komisja Rewizyjna stwierdziła, że funkcjonowanie Zarządu nie budzi zastrzeżeń.

Każde Zebranie kończymy dzieleniem się opłatkiem z ks. biskupem oraz życzeniami świątecznymi.

Terminy dotychczasowych zebrań:

V. Walne Zebranie – 18 grudnia 2010 r.

VI. Walne Zebranie – 17 grudnia 2011 r.

VII. Walne Zebranie – 14 grudnia 2012 r.

Fot. 7. Członkowie Zarządu DTN prezentują najnowsze wydawnictwo Biblioteki Drohiczyńskiej

W 2011 r. DTN złożyło na ręce Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego wniosek o przyznanie nagrody okolicznościowej Pani Urszuli Tomasiak za 20-lecie jej pracy w kulturze.

Treść wniosku:

**Szanowny Pan
Bogdan Zdrojewski
Minister Kultury
i Dziedzictwa Narodowego**

**WNIOSEK
o przyznanie nagrody okolicznościowej
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Z FUNDUSZU PROMOCJI KULTURY**

1. Imię i nazwisko/Nazwa instytucji : **URSZULA TOMASIK**
2. Uzasadnienie wniosku o przyznanie nagrody okolicznościowej:

Pani Urszula Tomasik od 1991 roku pracowała na stanowisku dyrektora w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury w Drohiczynie. W tym roku obchodzi 30–lecie swojej pracy. Przez te wszystkie lata kultura drohiczynska plasowała się na wysokiej pozycji w województwie podlaskim. Pani Dyrektor w uznaniu zasług, otrzymała nominację do Nagrody Marszałka Województwa Podlaskiego. Jej różnorakie inicjatywy miały nie tylko charakter regionalny lecz także ponadregionalny. To osoba kreatywna, zakochana w swoim Regionie, mieście oraz ludziach, których potrafiła zarażać działaniem społecznym. To dzięki Niej, wybitny reżyser i dyrektor ówczesnego Teatru Nowego Pan Adam Hanuszkiewicz, przez pół roku gościł Zespół ludowy „Paszkowanie” na deskach Teatru.

W miasteczku realizowane były wydarzenia kulturalne, na które zjeżdżali turyści z całej Polski – Dni Drohiczyna, Nadbużańska Noc Świętojańska, Ogólnopolski Turniej Tańców Polskich *O szablę Kmicica* i wiele innych, podkreślających lokalne zwyczaje i obrzędy.

Pani Urszula Tomasik razem z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi realizowała różne projekty unijne, dzięki którym biorący w nich udział mogli wyrównywać swoje szanse i rozwijać twórczą aktywność. Szczególną uwagę zwracała na regionalizm, tradycje, zachowanie dziedzictwa kulturowego. Wspólnie z młodzieżą zebrała informacje oraz przepisy od starszych mieszkańców Drohiczyna i okolic i na tej podstawie wydała małą książeczkę prezentującą nadbużańskie potrawy regionalne. Często uczestniczyła w Targach Turystycznych odbywających się między innymi w Gdańsku, Poznaniu i Katowicach promując nadbużańskie tereny i przede wszystkim kulturę tych terenów. Ta promocja procentuje do dzisiaj, wznawiane są opracowane

przez nią foldery reklamowe, a zebrane materiały historyczne prezentowane są na stronie www.drohiczyn.pl

Pani Urszula Tomasik jest członkiem zarządu oraz sekretarzem Drohiczyńskiego Towarzystwa Naukowego. Ponadto pełni funkcję współorganizatora odbywających się od 2004 roku w Drohiczynie Międzynarodowych Konferencji naukowych z cyklu *Bezpieczeństwo człowieka*. Dzięki jej osobistemu zaangażowaniu przyjeżdżający na konferencje goście z kraju i zagranicy mają znakomity kontakt z kulturą Drohiczyna i okolic. Służą temu ciekawe prezentacje artystyczne oraz świetne wystawy organizowane przez Panią Urszulę Tomasik. Przygotowywane przez nią imprezy kulturalne, z których większość opisana została na stronie internetowej Towarzystwa (www.drohiczyntn.pl) pokazały, że nie tylko jest doskonałą organizatorką, ale także ma znakomite kontakty ze środowiskiem twórców kultury (i to nie tylko lokalnych).

Trzeba też wspomnieć, że to dzięki osobistej pomocy i zaangażowaniu Pani Urszuli Tomasik udało się Towarzystwu nawiązać kontakt z autorami, którzy swoje teksty na temat historii Drohiczyna i okolic publikują w wydawanym przez Towarzystwo Drohiczyńskim Przeglądzie Naukowym.

3. Przebieg kariery artystycznej lub pracy twórczej:

Zaczynając pracę w listopadzie 1991 roku Pani Urszula Tomasik zaczęła z energią i zaangażowaniem upowszechniać kulturę – podejmować i inicjować wszelkie działania (w tym w obszarze edukacji kulturalnej) zmierzające do rozwijania potrzeb i zainteresowań kulturą.

Pani Urszula Tomasik, to osoba nieprzeciętna, potrafiąca swoją aktywnością i inicjatywami „zarazić” mieszkańców Drohiczyna. W małym ponad 2 tys. miasteczku zapoczątkowała i realizowała wiele różnorodnych wydarzeń, które do dziś są kontynuowane. Np.: imprezy cykliczne, trwające do dnia dzisiejszego: misteria bożonarodzeniowe: herody, szopki, jasełka, śpiewanie kolęd. Drohiczyn i okolice – to teren zamieszkiwany przez ludność zróżnicowaną kulturowo i wyznaniowo, stąd specjalna dbałość pani Urszuli Tomasik o zachowanie tych odrębności w śpiewie, obyczajach, tradycjach. Do dzisiaj na przesłuchaniach i koncertach słucha się kolęd katolickich i wschodniosłowiańskich.

W Drohiczynie gościło na konkursach, przeglądach, koncertach wiele chórów z Polski i zza wschodniej granicy, zachwycających się historią i położeniem miasteczka. Przyjeżdżały tutaj nie tylko w okresie zimowym, ale też na *Nadbużańską Noc Świętojańską*, by puszczać wianki na rzece Bug. Brały udział w najważniejszym dla miasta święcie *Dniach Drohiczyna*. Tutaj Pani Urszula mogła pokazać mieszkańcom zaangażowanie w tworze-

nie kultury przez małe dzieci (konkursy plastyczne, teatryki w wykonaniu grupy dziecięcej działającej przy MGOK), młodzież (sekcja muzyczna), czy dorosłych. Tutaj, przyjeżdżali co roku m.in. wrocławianie aby z mieszkańcami bić rekord w „rzucie jajkiem w parach”, czy uczestniczyć w *Biegu Kmicica* gdzie sędzią był sam Daniel Olbrychski, mieszkaniec Drohiczyzna.

Wspominamy do dzisiaj uroczystość 500 – lecia nadania praw miejskich magdeburskich (1998), których scenariusz napisała pani dyrektor Urszula Tomasik i wyreżyserowała scenę koronacji Daniela Romanowicza (Daniel Olbrychski zagrał tutaj Króla).

Jej zdolności muzyczne zaowocowały zdobyciem nagród na Festiwalach, m.in. zespół był reprezentacją województwa na Festiwalu Piosenki Strażackiej w Ciechocinku i zdobył tam nagrody główne: Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Kultury. Obecnie Pani Urszula uczy dzieci i młodzież śpiewu, osiągając wciąż efekty podczas Ogólnopolskich Konkursów Piosenki: Wygraj Sukces czy Śpiewajmy Panu (Zespół CZASAMI 5).

Przez Ośrodek Kultury przewinęło się wielu studentów, podejmujących pod okiem Pani Urszuli praktyki studenckie. To dzięki niej – jej wychowankowie, podejmują misję w kulturze i kształcą się dalej w tym kierunku, aby wprowadzać nowości w kulturze, nie zapominając przy tym o kulturze regionalnej.

Najbardziej widowiskową promocją miasteczka jest Ogólnopolski (a ostatnio nawet międzynarodowy) Turniej Tańców Polskich *O Szablę Kmicica* oraz Regionalny Turniej Tańców Polskich *O Złoty Klucz*. Gromadzi na początku grudnia w Drohiczyźnie tancerzy (od 7 roku życia) z Polski, Litwy, Białorusi czy Ukrainy.

W Drohiczyźnie, dzięki osobistemu zaangażowaniu Pani Dyrektor zagościła także muzyka poważna, w postaci koncertów pod nazwą *Wirydarszowe spotkania*, a także spektakle teatralne tworzące cykl „Mały teatr”. Pani Urszula Tomasik jest doskonałym przewodnikiem po mieście, zabytkach, okolicy i skarbnicą legend drohiczyńskich. Jest także dobrym organizatorem Międzynarodowych Konferencji Naukowych, odbywających się co roku w Drohiczyźnie. Współorganizowała również 491 Rocznice Urodzin Województwa Podlaskiego, Kongres Kultury Polskiej w Drohiczyźnie a także uczestniczyła w przygotowaniu wizyty Ojca Św. Jana Pawła II w 1998 r.

Organizuje: konkursy recytatorskie i plastyczne, warsztaty dzieciom, młodzieży i dorosłym, wieczory literackie. Bardzo mocno podkreśla udział w kulturze twórców ludowych, amatorskich zespołów ludowych itp.

Jej pomysłem była pierwsza impreza folklorystyczna nad Bugiem: *Nadbużańskie Spotkania Folklorystyczne*, które prowadzone są obecnie

przez Sokołowski Ośrodek Kultury jako *Europejskie Nadbużańskie Spotkania Folklorystyczne*. Dużą uwagę poświęca aktywizacji osób starszych.

Dzięki skutecznemu pozyskiwaniu Funduszy Europejskich – emeryci z Gminy Drohiczyn w roku ub. nauczyli się prostej obsługi komputera, korzystania z Internetu. Założyła chór Seniora *Jesień*, który koncertuje nie tylko w regionie, ukazując piękno dawnych piosenek, a także tańczy stary podlaski taniec *chodzony*. Natomiast jej autorska książeczka z przepisami nadbużańskiej kuchni dotarła nawet do Nowej Zelandii. W rezultacie na Alasce, czy we Francji młode gospodynie uczą się gotować potrawy takie jak: *zaguby*, *babka ziemniaczana* czy *kiszka ziemniaczana*.

Trudno wymieniść wszystkie zasługi Pani Urszuli Tomasik, ale na pewno to, co wniosła do kultury Drohiczyzna i okolic – jest niepodważalną wartością kulturową.

Nagroda została przyznana Pani Tomasik w 2012 roku.

* * *

Więcej informacji o Towarzystwie i jego działalności znaleźć można na stronie internetowej **www.drohiczyntn.pl**.